

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
DMI-IV-073-5-4-AZ/06-67

Warszawa, dnia 6.10.2006 r.
KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE
wpłynęło dn. 10.10.06
nr. 5309 podpis.....

WZAWRZETWA
Biuro Prac Senackich
wpłynęło dn. 11.10.06
7401 podpis.....

Pan Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

W nawiązaniu do tekstu oświadczenia Senatora Jarosława Laseckiego złożonego podczas 18 posiedzenia Senatu RP w sprawie zasad zatrudniania obcokrajowców (BPS/DSK-043-642/06) uprzejmie przekazuję następujące informacje:

zasady dostępu cudzoziemców do polskiego rynku pracy uregulowane są ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 ze zm.) oraz przepisami wykonawczymi. Zgodnie z art. 87 tej ustawy cudzoziemiec, co do zasady, może wykonywać pracę na terytorium Polski jeżeli posiada zezwolenie na pracę. Zezwolenie to wydawane jest przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy i jest wymagane, jeżeli cudzoziemiec:

- wykonuje pracę w podmiocie mającym siedzibę na terytorium Polski,
- wykonuje pracę u pracodawcy zagranicznego i jest przez niego delegowany na terytorium Polski w celu realizacji usługi,
- wykonuje pracę u pracodawcy zagranicznego i jest delegowany przez niego do podmiotu mającego siedzibę na terytorium Polski na okres przekraczający 30 dni w roku w celu wykonania zadania określonego przez delegującego w innym trybie niż realizacja usługi.

Podstawowym kryterium wydania zezwolenia na pracę jest ocena sytuacji na lokalnym rynku pracy. Oznacza to, że wojewoda, w toku postępowania, jest obowiązany do uzyskania stosownej informacji starosty. W tym celu starosta poddaje analizie rejestry bezrobotnych i poszukujących pracy oraz zgłoszone do urzędu oferty pracy. Celem analizy jest ocena czy nie są dostępni na rynku pracy obywatele polscy lub cudzoziemcy, którzy nie podlegają obowiązkowi posiadania zezwolenia na pracę, którzy mogliby zabezpieczyć potrzeby kadrowe pracodawcy. Zezwolenie na pracę wydawane jest zawsze na czas określony, dla określonego cudzoziemca i pracodawcy, na określone stanowisko lub rodzaj wykonywanej pracy.

Tym samym zasadom podlegają obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, którzy – zgodnie z zasadą środków równoważnych przewidzianą w Traktacie Akcesyjnym – podlegają ograniczeniom w zakresie dostępu do polskiego rynku pracy. Szczegółowy zakres tych ograniczeń określony został w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 lipca 2006 r. w sprawie zakresu ograniczeń w sferze wykonywania pracy przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1005). Obowiązek posiadania zezwolenia na pracę, w tzw. okresie przejściowym, odnosi się do obywateli: Republiki Austrii, Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Francuskiej, Księstwa Lichtensteinu, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów, Republiki Federalnej Niemiec i Królestwa Norwegii, jeżeli celem ich pobytu w Polsce jest zatrudnienie lub inna praca zarobkowa.

Zgodnie z przywołaną wcześniej zasadą środków równoważnych obywatele Danii, Holandii i Norwegii uzyskują zezwolenie na pracę w sposób uproszczony tj. bez zastosowania przepisów w zakresie oceny sytuacji na lokalnym rynku pracy, kryteriów wydawania przyrzeczeń i zezwoleń na pracę oraz trybu i warunków wydania odmowy zezwolenia.

Odrębnym zasadom podlegają obywatele państw UE / EOG, którzy zostali czasowo delegowani na terytorium Polski przez swego pracodawcę. W tym przypadku ma w pełni zastosowanie traktatowa swoboda świadczenia usług i cudzoziemcy ci nie podlegają obowiązkowi posiadania zezwolenia na pracę. Wyjątek dotyczy jedynie obywateli Austrii i Niemiec, w stosunku do których stosuje się ograniczenia w wybranych sektorach.

Legalność wykonywania pracy przez cudzoziemców podlega kontroli i jest realizowana przez wojewodów i organy celne. Zgodnie z art. 116 przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy kontrolą mogą zostać objęci zarówno pracodawcy jak i przedsiębiorcy niezatrudniający pracowników lub osoby fizyczne.

W 2005 roku w wyniku przeprowadzonych kontroli, inspektorzy służb kontroli legalności zatrudnienia urzędów wojewódzkich, wykryli i udokumentowali nielegalne wykonywanie pracy przez 1 680 cudzoziemców. 1.315 przypadków dotyczyło sektora handlowego, 155 – działalności usługowej, a 33 – budownictwa.

Poniżej przedstawiam zestawienie stwierdzonych w 2005 roku przypadków nielegalnego wykonywania pracy przez cudzoziemców wg obywatelstwa.

Obywatelstwo		Stwierdzone przypadki nielegalnego wykonywania pracy przez cudzoziemców	Obywatelstwo		Stwierdzone przypadki nielegalnego wykonywania pracy przez cudzoziemców
Ogółem		1680	21	Litwa	18
			22	Macedonia	2
01	Algieria	1	23	Mongolia	36
02	Armenia	103	24	Niderlandy	2
03	Austria	4	25	Niemcy	10
04	Azerbejdżan	4	26	Nigeria	1
05	Belgia	2	27	Norwegia	1
06	Bezpaństwowcy	1	28	Portugalia	1

07	Białoruś	473	29	Republika Czeska	3
08	Bułgaria	101	30	Rosja	26
09	Chiny	5	31	Rumunia	16
10	Dania	1	32	Serbia i Czarnogóra	2
11	Egipt	3	33	USA	13
12	Finlandia	1	34	Tajwan	1
13	Francja	43	35	Tunezja	2
14	Indie	3	36	Turcja	5
15	Izrael	1	37	Ukraina	741
16	Japonia	2	38	Węgry	1
17	Kanada	2	39	Wielka Brytania	1
18	Kazachstan	1	40	Wietnam	31
19	Kongo	2	41	Włochy	9
20	KRLD	5			

Łącznie w latach 1995 – 2005 służby kontroli legalności zatrudnienia podczas przeprowadzanych kontroli stwierdziły i udokumentowały 13 998 przypadków nielegalnego wykonywania pracy przez cudzoziemców. W pierwszym półroczu 2006 r. liczba ta wyniosła 844.

Sankcje za nielegalne wykonywanie pracy przez cudzoziemców określa art. 120 ust. 1 i 2 przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Na mocy tego przepisu pracodawca podlega karze grzywny nie niższej niż 3000 zł., zaś cudzoziemiec wykonujący pracę nielegalnie - karze grzywny nie niższej niż 1000 zł.

Ustosunkowując się natomiast do kwestii wykonywania pracy przez obywatela Holandii - Pana Leo Beenhakera na rzecz Polskiego Związku Piłki Nożnej, po zasięgnięciu informacji od Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Warszawie, uprzejmie informuję, że wniosek o wydanie zezwolenia na pracę dla ww. cudzoziemca złożony został 7 września br. W dniu 20 września br. udzielono przyrzeczenia wydania zezwolenia na pracę cudzoziemca - Pana Leo Beenhakera na terytorium RP nr 07352/06 w Polskim Związku Piłki Nożnej w charakterze trenera-selekcjonera reprezentacji Polski w piłce nożnej. Przyrzeczenie to, zgodnie z obowiązującymi przepisami, stanowi podstawę do zalegalizowania przez cudzoziemca pobytu w Polsce i jednocześnie stanowi „promesę” uzyskania przez niego zezwolenia na pracę. Przedmiotowa decyzja została wydana na podstawie wcześniej przywołanego rozporządzenia stanowiącego o „automatycznym” udzielaniu zezwoleń na pracę obywatelom Holandii.

Jak poinformował mnie Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Warszawie inspektorzy Wydziału Kontroli Legalności Zatrudnienia w dniach od 7 września do 22 września br. przeprowadzili kontrolę w Polskim Związku Piłki Nożnej. W wyniku kontroli stwierdzono świadczenie pracy przez Pana Leo Beenhakera od dnia 11 lipca 2006 r. na podstawie umowy cywilnoprawnej (umowy zlecenia). W dniu 22 września 2006 r. przed podpisaniem protokołu kierownictwo PZPN zgłosiło zamiar złożenia umotywowanych zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli. Dlatego też trwają obecnie czynności wyjaśniające.

Z poważaniem,

z up. MINISTERA
PODSEKRETARZ STANU

Kazimierz Kuberski